

Tidningen utgives alla helliga dagar i veckan, samt då så erfordras uti extra blad.
Redaktions byrå: Biskopsgatan N:o 3.

Prenumerationspris: i Wiborg 12 mk för 1/1, 9 m. för 3/4, 6: 25 för 1/2, 3: 25 för 1/4 år; å öfriga orter inom landet 10 mk för 1/1, 7: 50 för 3/4, 5: 50 för 1/2, 3 mk för 1/4, hvar till kommer försändningskostnaden o. postförvaltarearvodet. — I Ryssland: 6 rubl: 1/4, 4: 75 3/4, 3: 25 1/2, 1: 75 1/4

REDAKTIONEN
träffas i redaktionsangelägenheter hvarje dag kl. 9—11 f. m.

Annonspris: 10 p., på första sidan 15 p. för petterad eller motsvarande utrymme. Annonser om dödsfall 2 mk, om födde, trolovade och vigde 1 mk. Under 40 p. införes ingen annons — Prenumeration och annonser mottagas i bladets tryckeri, Biskopsgatan N:o 3.

Tidningen hembäres i fästningen, nystaden, Petersburgska och Wiborgska förstaden, samt utdelas i Kron St. Anne i handl. Schavronkoffs butik.

IVAR SCHRÖDER. Advokat i Finland. Adress: Wiborg.

Kurser.

Försäljningskurs	Inköpskurs
St Petersburg k. s.	269: —
London k. s.	25: 25
90 dd.	25: 10
Paris k. s.	100: 10
90 dd.	99: 50
Hamburg k. s.	123: 0
90 dd.	122: 80
Litbeck k. s.	123: 80
90 dd.	122: 80
Berlin k. s.	123: 80
90 dd.	122: —
Frankfurt a. M. k. s.	122: 80
90 dd.	122: —
Amsterdam k. s.	208: —
90 dd.	209: 20
Stockholm k. s.	139: 30
Antwerpen (k. s.	100: —
90 dd.	99: 40
Kristiania k. s.	139: 80
Köpenhamn k. s.	139: 80

Meteorologiska observationer.

	Termometer i Celsius.	Barometern vid 0 m.	Vindens riktning styrka	Vindens rikthet i millim.
d. 11 febr.				
kl. 2 e. m.	— 1,6	724,3	NV, 3	6
kl. 9 e. m.	— 9,0	730,7	NV, 2	1
d. 12 febr.				
kl. 7 f. m.	— 14,6	734,6	OO, 0	0

Läkarenes mottagningstider.

Doktor *Gölander*, kl. 10—12 f. m. o. 4—5 e. m. Alexandersperspektiv N:o 2, Althans arvingars gård.
" *Heisler* kl. 10—11 f. m. och 5—6 e. m. Dippels gård, Nedra gatan.
" *Strömberg*, hvardagar från kl. 9 1/2—11 f. m. (Vaktornsgatan N:o 3).
" *Sundman*, kl. 9—11 f. m. och 5—6 e. m. Alexandersperspektiv N:o 19.
" *Thesleff* kl. 9—11 f. m. och 1/6—1/7 e. m. (Thompsons gård inom f. d. fästningen).
" *Weymann*, kl. 9—11 f. m. och 5—6 e. m. Torkelsgatan N:o 13.
" *I. Wallgren*, Cloubergs nya stenhus vid Torkelsgatan. kl. 10—12 f. m. o. 4—5 e. m.
" *Starck*, kl. 8—11 f. m. (Länslasarettet). Nya telefon N:o 272.
" *Pape*, kl. 3—5 e. m., Wiborgska förstaden, Ryska Militärslasarettet. — Telefon N:o 152.

Sjuka intagas i länesjukhuset kl. 1 till 2 e. m. Olycksfall intagas alla tider af dygnet.

Provincialläkaren *H. BACKMAN* emottager patienter från 8—10 f. m. o. 4—5 e. m. Gråmunkegatan N:o 6.

Tandläkare *ARTH. LILJEBLAD* kl. 10—1 o. 4—5 e. m. Ehrenburgs stenhus. (Hotel Belvédère).

Tandläkaren *S. BRÄCK* träffas från 10—2 och 4—5, Torkelsgatan 6. Nya telefon N:o 463. För medellösa gratis om Onsdag och Söndag fr. 1/29—1/10 f. m.

Läneveterinär läkaren *F. FREDLANDER* träffas från 8—11 f. m. och 3—5 e. m. Repolagatan, Th. Pettersons gård N:o 23. Telefon 140.

Veterinär läkaren *Nikola Braun* träffas från kl. 11—1 f. m. Hörnet af Katarine- och Brahegatorna, Smeden Bergqvists gård.

Kostnadsfri vaccination

verkställs alla Onsdagar kl. 1/12 i vaccin depoten Torkelsg. 38derbergs gård

Fattigsäktörare.

Vicehäradshöfd. *G. E. Falck* träffas hvarje helgfri dag från kl. 4—5 e. m. Karelska gatan N:o 9.

Fattigsäktörare.

Vicehäradshöfdingen *JALO JARNEFELT*, träffas hvarje helgfri dag från kl. 4—5 e. m. Koskulls arvingars gård, Nedra gatan.

Juridiska ombud:

Ivar Schröder advokatkontor, Cloubergs stenhus. Katarinegatan, ofvanom boklädan. Telefon N:o 41, öppet alla helgfria dagar kl. 10—2.

Vicehäradshöfdingen *JOHANNES PESONEN*, säktörare i Wiborg, Holmstens gård, Alexandersgatan 21, ingång från gatan. Nya telefon 261.

Säktörarekontor och Affärsbyrå:

Pettersson & Sundelius, Repola gatan N:o 23 ombesörjer fastighetsförsäljningar, penningoplaceringar, juridiska och merkantila updrag brandförsäkringar. Telefon N:o 138

Olycksfallförsäkrings Aktiebolaget **PATRIA** emottager försäkringar genom **G. HAGMAN.**

Ryska Brandförsäkringsbolaget af år 1867,

afslutar brandförsäkringar emot billiga premier. Nödiga upplysningar och anmälningsblanketter erhållas hos

F. Stiehl.
Generalagent för Östra Finland
Telefon N:o 155.
Vaktornsgatan. Prof. Strömbergs gård

Liförsäkringsaktiebolaget **SUOMI** och

Brandförsäkringsbolaget **POHJOLA** bevilja försäkringar genom undertecknad.

Matti Pietinen.
Torkelsgatan N:o 4.
Nya telefon N:o 206.

Fru *B. Melnrius*, kommissionskontor för tjänstefolk. Fiskalsgatan N:o 2.

Sjömanshuskontoret hålles öppet från kl. 3—4 e. m.

Stadens läsesal hålles öppen söknedagar från 4—8, samt helgdagar 3—7 e. m.

Läne- och folkbiblioteket är öppet hvarje helgfri dag kl. 1/28—1/29 e. m. hvarje söndag kl. 3—5 e. m. och dessutom: hvarje tisdag och fredag kl. 1/4—2/4 e. m.

Bantåg afgå.

(St Petersburgs tid.)

Till St Petersburg alla dagar *passageraretdag* kl. 6,5 f. m., 2,45 e. m. och 7,10 e. m.; *godståg* alla dagar kl. 1,5 e. m.
Till Helsingfors alla dagar *passageraretdag* kl. 1,12 e. m. och 12,15 på natten; *godståg* kl. 5,35 f. m. och 3,15 e. m.
Till Imatra och Sordavala kl. 7,10 f. m.; *godståg* till Sordavala kl. 4,15 e. m.
Till Imatra kl. 1,30 e. m.

Bantåg ankomma alla dagar:

(St Petersburgs tid.)

Från St Petersburg *passageraretdag* alla dagar kl. 1,2 e. m., 8,51 e. m. och 12 på natten; *godståg* kl. 12,30 e. m. och ett *blandadt tåg* från Nykyrka kl. 9,10 f. m.
Från Helsingfors *passageraretdag* alla dagar kl. 5,35 f. m. samt 7 e. m.; *godståg* kl. 11,15 f. m. och 8,35 e. m.
Från Sordavala och Imatra kl. 6,31 e. m.; *godståg* från Sordavala kl. 10,56 f. m.
Från Imatra kl. 12,30 om natten.

Resande.

Den 12 Febr.

Societetshuset: Handl. Barkoff från Åbo, Fabrikant Singer fr. Berlin, Ingeniör Ellmen fr. Imatra, Disponent Ahman m. fr. Lauritsala, Handl. Kärhanen fr. Haukivuori.

Hotel Andrea: Handl. Jani ov ky fr. Kaukola, Handl. Parviainen fr. Joensuu, Handl. Glasoff fr. St. P. burg, Handl. Svensson fr. Hrora, Handl. Wising fr. Hfors, Handl. Rosoff fr. St. P. burg, Handl. Montelius fr. Berlin, Herr Rampanen fr. Puumala, Fru Lindeqvist fr. Wistrand, Ingeniörskan Pettersson fr. Wärtsilä.

Hotel Belvedere: Fabrikant Berg m. fru fr. Pero, Fröken Tavaststjerna fr. Pero, Läraren Wulff m. fru fr. P. burg, Magist. r Denisovsky fr. P. burg.

Wib. bl. 1 g. 1 s.

Deltagande anförvärdter och väpnar tillkännagifves att min älskade maka

Marianne af Frosterus

född Hackman

stilla och fridfullt afled söndagen den 11:te februari i sitt 22:dra lefnadsår, till sorg och saknad för mig, en spåson, föräldrar, svärföräldrar, syskon, svägrar samt många anförvärdter och väpnar.

Robert af Frosterus.

Stort lager färdigt istandsatta
Guld- och Silfver-Ur
för herrar och fruntimmer.
Franska Pendyler, Regulatorer, Amerikanska och Schwartzwalder Väggar af olika slag.
Väckarur.
Urkedar och Berloquer m. m.
hos
A. HAGELBERG.

Sibiriskt kläde
Ny sändning. Finare qualite.
Hållbart.
Warmt.
Billigt.
Pris per meter från 6 mk 50 p.ni.
Obs.! Bredden 1 1/2 meter.
E. KOCH'S
Trikotvaruaffär.

WILCKEN & Co
HELSENGFORS,
utför asfaltarbeten af alla slag.
Agent för Wiborg och omnejd
W. KLEPOFF.
Petersburgskagatan N:o 20.

OBS.! God Cognac, Rum, Arrac, Likörer & Viner, till moderata priser rekommenderar
EMIL BUTTENHOFF.
Katarinegatan N:o 16.

+
Förre Egendomsförvaltaren
JOHAN ERIK PETTERSON
afled i Wiborgs stad lördagen den 10 i denna månad kl. 10 på aftonen uti sitt 80:de lefnadsår, sörjd och saknad af maka, två söner, två svär-dötrar samt sex barnabarn.
De mig älskat må mitt minne gümma.
Min övän mig förlåta och — förglömma.

Sammanträden.
Hela
F. B. K.
samlas i kårens läsesal tisdagen den 13 febr. kl. half 1 e. m.
Kärchefen.
Obs. Bevakningskompaniet.

Handelsgillets
ordinarie-möte för afgörande af i § 11 af gillet stadgar omnämnda ärenden hålles i gillet lokal Måndagen den 12 Februari kl. 8 e. m.
Direktionen.

Bolagsstämma.
Herrar Aktionärer i Wiborgs Ångslups Aktie Bolag behagade sammanträda Måndagen den 19 februari kl. 6 1/2 e. m. i Societets-huset härstädes till ordinarie bolagsstämma, för att emottaga revisorernas berättelse och besluta om bolagets värksamhet m. m. för nästkommande navigationsår.
Wiborg, den 10 februari 1894.
Direktionen.

TILL SALU.
Nu inkommet:
Goda och friska
Appelsiner och Citroner, samt äkta Engelsk Gorgonzola ost och billiga Castanier, samt Narva Nejonögon hos
A. Albrecht & Co.

Uti J. C. Lagerspetz Bokhandel:
Hermansson:
Bemötande i frågan om Finlands statsrättsliga ställning.
Pris 3:75.

En afmastad skonert om circa 120 standarts dräktighet, fullt användbar som präm. Närmare med
Karl Forsström.
Finby & Förby.

Försäljes diverse växter och blom-mor jemte en god båt för 50 Mk. samt diverse kökssaker, hos generalskan Orel vid Fredrikshamns porten, och St: Annae torg.

Stort lager
och bästa sortering af särdeles vitt och vackert
Fönsterglas
af Kallikoski bruks välkända tillverkning i parti och minut till ytterst billiga priser hos
K. F. Lindqvist.
Torkelsgatan N:o 2.
Nya telefon N:o 137.
Obs.! Lådväs säljes glaset ända till 10 o/o under brukspriser.

Hos W. PORTHAN
59 Katharinegatan 59.
Ständigt lager
af
Guld- och Silfverarbeten
äfvensom skilda slags
Nysilfver arbeten.
Beställningar och reparationer emottagas samt utföras omsorgsfullt och skyndsamt.
Förgyllning och försilfring. Billiga priser.
W. PORTHAN.

Utbjudes hyra.
En lokal
om 9 rum och kök Nyportsgatan N:o 6.
hos
A. Gyldeu.

DIVERSE.
Wiborgs Teater.
Jenny Carlbergs Opera och Operettsällskap.
Måndagen den 12 Februari
kl. 7 30—10 30
Öregrund-Östhammar,
Lustspel med sång i 5 akter. Fri bearbetning från tyska pjesen Kyritz-Pyritz. Uppfördt i Stockholm öfver 200 gånger.
Nästa representation Onsdagen den 14 Februari.

Konsert Aino Achté.
Tisdagen den 13 Februari
kl. 8 e. m.
gifver undertecknad
med benäget biträde af fru Emmy Achté och en musikvän
en
Konsert
i Rådhusalen.
Aino Achté.

Resande behöfde såsom tolk
En person, talande finska ryska och svenska samt väl bekant på platsen. Närmare å Hotel Fleckenstein.

D. HEINONEN.

Bokbinderi- Etui-, & Portföljaffär.

Salutorget N:o 2. — Nya telefon.

Wiborg den 12 Februari 1894.

Petitioner om tryckfrihetslag.

Vid fredagens plenum inlämnades i Ridderskapet och Adeln samt Borgareståndet följande petitioner angående föreläggande för nästkommande ständer af nådig proposition med förslag till prässlag för Finland.

Till höglöfliga Ridderskapet och Adeln.

Bland de stadganden rörande den periodiska pressen, hvilka på särskilda tider utfärdats, hafva onekligen de restriktiva bestämmelserna, som genom förordningen af den 18 juni 1891 infördes, i främsta rummet bidragit därtill, att afskaffandet af en genom lag ordnad tryckfrihet allt mer gör sig gällande och alltifligare kännes inom vidsträckt kretsar af vårt land. Och det torde icke kunna förnekas att tillämpningen af sistnämnda förordning, hvilken utöfver de äldre bestämmelserna om preventiv censur, indragning af tidsningsnummer och förlust af tidsningsrättighet efter föregående varning, går ända därtill, att inställande af tidsningsutgåfvor göres beroende af en enda persons godfinnande, — varit egnadt att låta den periodiska pressens rättslösa tillstånd träda i dagen på ett sätt, hvilket i samma förhållande måste framkalla ovilja, som promulgerandet af godtycket icke låter sig förena med den hos oss djupt rotade uppfattningen om lagbunden frihet. Att nämnda till generalguvernörens godfinnande uttryckligen öfverlämnade bestämmande står i motsägelse till den i våra grundlagar uttryckta princip att ingen utan laga dom och ranssakning må kunna afhändas gods, fast eller löst, synes jämväl vara uppenbart.

Den hämska på yttranderätten, som förenämnda prässförordning utöfvar, och hvilken, enligt hvad erfarenhet från senaste och äfven från denna landtdag utvisat, jämväl utsträckt till uttalanden vid landtdagsförhandlingarna, har sålunda, långt ifrån att allenast beröra tidsningsmännen, gjort frågan om er-

nåendet af en tryckfrihetslag till en allmänt medborgerlig angelägenhet, hvars lösning utgör ett önskningsmål, hvilket förvisso delas af alla samhällsklasser i vårt land.

Oafsedt den demoraliserande verkan den rådande censurvänget måste medföra redan därför att det är egnadt att på förhand stämma allmänheten emot åtgärder och förhållanden, för hvilka skydd censuren anlitas, kan det väl icke håller förbises, att de af censuren framkallade försöken att i förtäckt eller dunkla ordalag gifva uttryck åt rådande uppfattningar och opinioner jämväl kunna skjuta öfver målet, samt leda icke blott till öfverdrifna föreställningar utan ock till vanstäl lande rykten, hvilka emellertid kunna oroa och vilseleda den allmänna opinionen.

Då det för ett folk, som är medvetet om sin rätt att taga del i ordnandet af sina egna angelägenheter, icke är möjligt att förblifva oberördt af eller förhålla sig likgiltigt till viktiga spörsmål, som kunna föreligga till afgörande, skola väl alltid utvägar förefinnas att, på ett eller annat sätt, gifva uttryck åt de meningsriktningar, som härvid hos allmänheten med obetydlig kraft söka sig luft. Men i stället för ständigt återkommande försök att undgå censursvaksamhet, eller anlita det sist och slutligen, då andra medel icke stå till buds, af utlandets press, vore det väl ur hvarje synpunkt att föredraga den tryckfrihetslag skulle utstaka villkoren för öppna och oförbehållsamma uttalanden i allmänna frågor.

Förutom det laga ansvar för missbruk, som sålunda i stöd af prässlagen kunde af domstol ådömas, och hvarigenom otvivelaktigt verklig garanti för ett måttfullt uttalande af tryckfriheten skulle ernås, torde äfven den möjlighet till genmälen, som endast de öppet framträdande uttalandena erbjuda, i och för sig innebära den trygghet emot öfvergrepp från pressens sida, som med skäl bör åsyftas.

På grund af det anförda, och då vi hysa den uppfattning, att upphäfvandet af den preventiva censuren och medgifvandet af lagbunden frihet för det tryckta ordet är ett livsvillkor för vårt folk, äfven under den förutsättning att jämförelsevis stränga ansvarsbestämmelser för öfverträdelse mot prässlagen befinnes erforderliga, våga vi hos höglöfliga R. o. A. vördsamt föreslå en underdånig petition därom:

att H. K. M. vid nästinstundande landtdag ville förelägga ständerna nådig proposition till prässlag för Finland, bygd på principen af finsk medborgares rätt att utan preventiv censur i tryck utgifva periodisk eller annan skrift och att för prässförseelser stå till ansvar endast inför laga domstol.

Helsingfors den 7 febr. 1894.

K. Antell. Eduard Hisinger. M. V. af Schulten. Otto Wrede.

Till vällofliga borgareståndet.

Gällande förordning angående prä-sangelägenheterna i Finland är grundad på preventiv censur. För fattare och utgivare äro förklarade omyndige. Innan skrift får i tryck utgifvas, skall den underkastas granskning af prässombudsmän och prässöverstyrelsen. Och dessa till efterrättelse gälla därvid §§ 31 och 33 i nämnda förordning, hvilka med den vida stilisering de hafva och den fria tolkning af ordalydelsen de påbjuda fullständigt öfverlämna åt granskarenes förordning att undertrycka hvarje uttalande, som kan synas dem olämpligt eller förgrifligt. Särskildt omhulad är den periodiska pressen. Tillstånd till utgifvande af periodisk skrift meddelas endast af generalguvernören efter ansökan, hvilken kan bifallas eller utan vidare afslås. Samma myndighet eger och, enligt ett 1891 promulgeradt tillägg till 1867 års prässförordning „makt att låta inställa tidningens utgifvande, temporärt eller helt och hållet, efter godfinnande“.

Hela systemet hvilat sålunda på godtycke och är oförenligt med ett lagbundet samhällsskick. Då i våra dagar förlagsrätten till en tidning ofta nog representerar en betydande förmögenhet och redan indragningen af en nummer åsamkar utgifvaren en ej ringa ekonomisk förlust, måste man betvifla det rådande systemets öfverensstämmelse med § 2 i 1772 års regeringsform, enligt hvilken ingen må afhändas gods löst eller fast utan laga dom och ranssakning.

En prässregim, sådan som den nu rådande, kan ännu kännas draglig, om den tillämpas med varsamhet så att godtycket i densamma mindre skarpt framträder. Men då, såsom under senaste år varit fallet, tillämpningen lämnar intet öfrigt i bänkslöshet och inkonsekvens, då tidsningsindragningar, ofta nog af den oskyldigaste anledning, höra till ordningen för dagen, samt hemliga order och instruktioner ständigt utgå, äggande prässombudsmännens nit och förbudande hvarje uttalande än i den ena än i den andra frågan; då blifver tillståndet rent outhärdligt.

Öfveralt i landet ha de nuvarande prässförhållandena framkallat förtämdhet, och att djupare kännas behöfvat af lagstadgad frihet för det tryckta ordet.

Flere olägenheter hafva äfven visat sig. Då pressen ej fritt fått uttala sig i dagens frågor eller rörande förkommande missförhållanden, har den af nödvång tillgripit utvägen att använda förtäckt ord och anspelningar, hvilka nogsnast förstås af allmänheten, som lärt sig koosten att läsa mellan raderna, men hvilka tillika i regeln framkalla öfverdrifna och vrånga föreställningar om det verkligt passerade. Därför alstras oro i sinnena, rykten kringlöpa och förtälet frodas. Och den, som träffas häraf, har ingen möjlighet till

genmäle eller rättelse. I stället för att lugna sinnesstämmningen och förkomma utspändhet af förtida och oriktiga rötter väcker censuren raka motsatsen. Och den styrelseledamot eller officiella person, som söker skydda sig mot kritik med censuren, finner snart denna tysta kritiklösa vän vara en fiende, som obarmhertigt beröfvar honom heder och medborgerligt förtroende.

En öppen på skäl grundad kritik behöfver däremot ingen frukta. Är den oriktig, kan den rättas, är den obefogad, kan den tillbakavisas. Hvarje rättrådigt sträfvande och hvarje styrelseåtgärd, äfven om den resulterar i ett misslag, begäret i god tro, kan endast vinna på att skådas i dagens ljus. Och för samhället i dess helhet är en fri press ej mindre det bästa värdet mot öfvergrepp och oregelbundenheter än en kraftig befrämjare af andlig och materiell kultur.

Pressen i vårt land har ock redan, uppburen af folket, hvars rätt den manligt värnat, vuxit till en makt, som ej af administrativa skrankor låter sig betvingas. Den kräver med all rätt för sig det skydd af lag, som annars ej är den minsta medborgare i detta land förmenadt. För vällofliga borgareståndet få vi därför föreslå, att ständerna ville till H. K. M. ingå med en underdånig petition därom:

att H. K. M. vid nästinstundande landtdag ville förelägga ständerna nådig proposition med förslag till prässlag för Finland bygd på principen af finsk medborgares rätt att utan preventiv censur i tryck utgifva periodisk eller annan skrift och att för prässförseelser stå till ansvar endast inför laga domstol.

Helsingfors den 8 febr. 1894.

Felix Heikel. Mauritz Hallberg. K. A. Herckman.

Nyheter för dagen.

Uppbådsnämnderna. Länestyrelsen har förordnat sekreteraren vid uppåbådsnämnden i länets andra uppåbåds-krets, vicehäradshöfdingen Gustaf Oskar Cajander att bestrida den genom förre innehafvarens dödliga frånfälle ledigblifna krigskommissarietjänsten i berörda uppåbåds-krets intill dess tjänsten vider återbesatt och af den nyutnämnde tillträdd. Därhos har länestyrelsen förordnat borgmästaren i Kexholm Axel Grönlund att handhafva sekreteraretjänsten vid uppåbådsnämnden i ännu nämnda krets intill den 4 instundande april.

Uppbörden vid Sordavala station under januari månad utgjorde 19,821 m. 96 p. — Lsat.

„Om ryska skolor i Finland“ skrives till Nov. Wrämja ett bref från Helsingfors. Förf. anför att man nu mera begynt särskildt vinnlägga sig om ryska kyrkliga församlingsskolors inrättande i Finland och att understöd för detta ändamål

äfven erhållits från Ryssland. I Finland existera redan några elementära ryska skolor, som i en nära framtid skola föras under benämningen kyrkliga församlingsskolor. Biskopen Antonij är nitiskt intresserad för utvecklingen af denna institution. De första skolorna af detta slag skola inrättas i Wiborg och greve Heiden torde redan hos senaten hemställt om uppförande af eget hus eller upplåtande af lokal åt densamma. Korresp. väntar stor bättnad af de nya skolorna, bl. a. så till vida, att äfven barnen af ryska karelar kunna få tillträde till dem och där lära sig att rent tala och läsa ryska, så att den ortodoxa gudstjänsten icke såsom hittills för deras räknung behöfver ske på finska språket, utan kan försiggå på ryska. Dessutom vet korresp. berättat, att för fattigare ortodoxa församlingsbor i Finland skola inrättas icke blott folkbibliotek, utan äfven söndagskurser af samma slag som de, hvilka i Petersburg finnas anordnade för fabriksbefolkningen.

Från Kotka skrifer vår korrespondent. Hafvet utanför Kotka är isfritt och i går den 10 dennes anlände postjakten från Hogland och kastade ankar vid Wehkaluoto.

Notisen i Kotka bladet om förkomna penningar från härvarande postkontor, är icke alldeles korrekt, ty det bref som skulle förkommit torde endast innehållit en bank postremiss vexel.

Ett dödsfall, som i vida kretsar kommer att väcka smärta och saknad, inträffade här i går, i det fru Marianne af Frosterus, född Hackman, då ingick i den eviga vilan i sitt 22:a lefnadsår.

Afiden äldring. Förre egendoms förvaltaren Johan Erik Pettersson, född i Sverige, afled härstädes sistlidne lördag afton kl. 10 i den höga åldern af 80 år. — Efter genomgången trädgårdsmästare-, och jordbruksskola i sitt hemland, antogs Joh. Erik Pettersson i unga år af assessor Pistolekors till trädgårdsmästare i Pyyvilä egendom i Rantasalmi socken, hvarefter honom ombetrodde förvaltningen af nämnda egendom och samma egares Niittylaks gård i Säaminge socken. — För något mer än 40 år sedan flyttade den afidne till Wiborgs trakten, blef där förvaltare först å dåvarande landssekreteraren, lagman Tammelanders Hämaläis och Salo gårdar samt sedermera å generalmajor Philippaeus' Lyykylänjärvi egendom och sist å statsrådet Krogius' egendom i Åstrand och Hovinmaa i Rakkolanjoki by, alla i Wiborgs socken. — Pettersson var en i allo ordentlig och driftig man, och således såsom egendoms förvaltare „den rätte mannen på den rätta platsen“. — Han afled såsom svensk undersäte, ty hans håg stod alltid till hans hemland, där han efter sina föräldrar ärfte en jordägenhet, hvars skötsel han ärnade öfvertaga. Men däraf blef intet, enär Petters-

Ett sommarminne.

Af

O. H.—n.

(Forts och slut från föreg. n:r)

Den vida fjärden begränsas af gråblå skogbevuxna skär hvilka i dimmiga konturer te sig underbart lockande, smaltande mjuka i morgonsolens strålar. Seglen äro hissade och för fulla dukar lämnar kuttern natens ankarplats för att fortsätta vägen till Helsingfors. Haf och sol och vind och böljor, gröna, skumkrönta böljor, friskt sorlande, kämpande, dunkande mot stäfvén. Det är lif, det är frihet och inbegreppet af dem bägge är just en dylik seglats i hafsbandet en härlig juli — morgon.

Och hur man njuter där man ligger på rygg på kutterns skinande däck och låter blicken irra upp mot de hvita seglen, hån mot blånande sky eller bort mot synranden, där haf och himmel mötas! Man känner huru världen är så stor, så stor och man själf så liten, så liten... Och emellanåt tar man ett tag i skot eller griper fatt i mantåget, för att icke skrinnas ned i lä, då

kuttern ligger altför mycket. Det går framåt med brusande fart. Stånkande upp ett pärlregn af vattendroppar, hvilka skimra i regnbågens färger, ligga läsidans röstjärn oafbrutet under vatten och alt emellan rusar vägen som en brusande ström öfver relingen in på däck, sköljer och spolar detsamma, rinner ut igen för att ögonblicket därpå upprepa samma manöver. — — Stränderna tåga förbi i en enda oafbrutet växlande defilé, än mörka och dystra, än ljusa och leende, men ständigt anslående, tilltalande. Det är naturens storslagna, oeffterhärmliga sagospel, som bild efter bild rullas upp. Remmare efter remmare, röda remmare och hvita, passeras och de dansa förbi i oafbruten följd. Hvitstruktura sjömärken, bländande hvita i juli dagens klara solsken, lysa till och försvinna. Det ligger en fläkt af utsäglig friskhet och lefnadslust öfver haf och skär, och såsom alltid meddelat vädret sin stämning åt sinne och lynne. Man känner sig så fri och glad, man är så tillfredsställd med det närvarande, så bekvämlös om det tillkommande.

Den ena skärgårdsskutan efter den andra möter oss och passerar förbi. Där kommer en Ålands-sump förbi. Där kommer en Ålands-sump med oformligt lång bom och hög mast. Galeaser och jakter från västra Finland, stora skötbåtar med flock och storsegel skynta förbi. En estjala, grå och ruskig med lappade,

mörka segel, lätt igenkänlig på manskapets egendomliga dräkt och utseende, går töggt och långsamt förbi. Så kommer en stor kustångare och går så nära förbi oss, att svallvågen vräker oss högt i höjden, medan man hör ljudet af maskinen om kolskyffeln och känner lukten af olja, som tränger ut från maskinrummet.

Åter synes en seglare rätt förut. Det tyckes vara en västfinsk galeas, som förmodligen fraktat ved eller kalk till huvudstaden och nu vänder tom tillbaka. Tom som hon är, går skutan i den friska vinden med brusande fart och vattnet står hvitt, skummande hvitt framför hennes breda, trubbiga stäf. Hon bär alla sina gamla, mörknade segel tillsatta och de stå spända och fulla under vindens mäktiga tryck, liksom hotande att springa sönder. Fartyget gör en utomordentligt god fart.

„Se, se“, utbrister kamraten, som sitter till rors och som förutom mig, för tillfället är den enda, som är uppe på däck, „skutan, som kommer där, har ingen styrman!“ Han skymmes väl af kajutan, invänder jag, „det är ju omöjligt för honom att ens för ett ögonblick lämna rodet, när skutan skjuter en dylik fart“. Och därvid stannar samtalet för en stund och under bekymmerslös tystnad stirra vi mellan tackel och tåg på skutan, som när-

mar sig hastigt. Och då hon passerar förbi oss, se vi till vår förvåning att styrmannen sitter lutad öfver ratten, djupt nerböjd öfver densamma och — slumrar, så vidt vi kunna döma. Kanske har sömnen endast för några ögonblick öfverraskat honom, förmoda vi, tvehågsna om hvad vi skola göra, då skutan ännu en stund fortsätter sin rätta kurs. Men plötsligt börjar fartyget falla af, vända bogen mot land och inom kort går det ur farleden rätt mot skären och klipporna, öfver hvilka sjön bryter i hvitaste skum, som stänker högt upp. Och reffen lura giriga och förväntningsfulla, liksom afbidande att få sänka sina granitänder i galeasens buktiga sidor. Oroliga, upprörda och förskräckta emot vi katastrofen, som synes oundviklig. — Men galeasen är ännu icke så afslagen att ett kraftigt rop icke skulle höras! Och ropet är det enda vi kunna göra, om vi icke vilja blifva helt och hållet ovärksamma åskådare till den hotande olyckan. Och jag ropar! „Ester hallå!“ ljuder det en gång. Ingen värkan förspörjes och fartyget ilar mot sin undergång. Jag ropar ytterligare, ropar som för lifvet, alt medan jag maktlös ser huru fartyget häjdlöst rusar framåt, rakt mot klipporna... Och solen skiner vänligt och leende, liksom om ingen fara hotade, böljorna glittra, vinden skjuter tjänstvilligt på och

i höjden kretsande masor och trutar se skade glada på, skrikande fräkt liksom af glädje, anande olycka... Det gäller icke mera minuter, det gäller sekunder! Ett sista kraftfullt rop skalar ur två farfyllda lungor och ur tvänne strupar, men mannen vid ratten rör sig icke det minsta. Men i detsamma, i sista ögonblicket, se vi en annan man i dörren till skutans kajuta. Det sista ropet har dock hörts. En snabb blick på omgifningarna och ögonblickligen fattar den andre situationen och faran och med en kraftig stöt skjuter han undan den slumrande rorsmannen, vrider några kraftiga tag på ratten och skutan lofvar upp i vind några tiotal steg från ett skummande reef, kring hvilket vägen och bränningen brusar och sjuder — —

Spänningen är förbi, vi draga en suck af lättnad. Oskadadt fortsätter fartyget sin väg. Längre se vi ännu, huru den andre från kajutan gestikulerar åt rorsmannen och alt som oftast ser sig om efter oss, sändande oss en blick — full af tacksamhet förmodligen.

Slumraren vid ratten hade troligen stått till rors hela natten, kunde icke längre motstå tröttheten och den söfvande solvärmen, gaf vika för sömnen, glömmade sin ansvarsfulla post, de tränga farvattnen, de lurande reffen, undervattenshällarne och blindskären. — — —

son redan under tidernas lopp så småningom fäst sig så vid förhållandena härstädes att det icke var lätt att skiljas härifrån, isynnerhet som hans barn redan växte upp så som finska undersåtar. — Därför sålde han sin egendom i Sverige, samt lefde de sista åren i en oberoende ställning i denna stad, tills hans af öfveranstängningar under yngre dagar, brutna hälsa ännu ytterligare försvagades af irakad lunginflammation, hvaraf döden blef en följd. — Hvilte i frid och ro denne sträfsamme och idoge arbetare!

Aino Achtés tidigare be- bådade konsert

eger rum i morgon. Den unga konsertgitarristen biträdes af sin moder fru Emmy Achté, född Strömmer. Ofver allt, den begåfvade sängerskan hittills uppträd, har hon skördat de amplaste loford för sin ovanligt klangfulla och friska stämma och förträffliga föredrag och alla recensenter äro enhälliga i att förutspå henne en lysande framtid. Så skriver en recensent:

Fröken Aino Achtés konsert i går gafs för i det närmaste fullsatt salong och var publiken därvid i tillfälle att stifta bekantskap med en ung och lofvande inhemsk sängerska, hvars anlag och röstressurser gifva de rikaste löften om en framtida, lysande konstnärsbana. Redan vid sitt första, privata uppträdande inför Helsingfors förnämsta musikaliska auktoriteter förvånade fröken Achté de närvarande med sin kraftiga och fylliga stämma jämte en tonbildning, som i säkerhet och fasthet tydde på en mycket mera långvarig sångundervisning än den fröken Achté i själfva värdet åtnjutit. Ett år är äfven en altför kort tid för en elev att tillägna sig mer än sångkonstens första väsentligaste principer. Så mycket mera framträdde därför fröken Achtés otvetydiga talang och begåfning, när hon vid sin konsert i går afton äfven i koloratursång, visade sig vara hunden ett godt stycke framom vanliga debutanter. Sålunda konstaterade vi, att fröken Achtés röst, en klingande och mjuk mezzosopran, hade en nära likhet med hennes moders. Den eger samma färgvarma uttryck, samma volym, samma känslighet för intryckens och ingifvelsens skiftande innehåll. Hårtill kommer den ungdomligt friska klangen, den ljusa, skära timbren, den jänna fylligheten och den goda fraseringen.

Fröken Achté inledde sin konsert med en aria ur Gounods "Drottningen af Saba". Hon licksom i den tekniskt svåra arian ur "La part du diable" af Auber ryckte fröken Achté publiken med sig. Det var ej en mogen sängerskas fullödiga uppfattning och otvungna röstbehandling, men där fanns glans och värme, burna af en ungdomlig hängifvenhet.

Bifallsyttringarna under aftonens lopp voro synnerligen lifliga och stegrades allt mer mot slutet af konserten. Efter konsertens slut framkallades sängerskan åtskilliga gånger och hade godheten utöfver programmet sjunga särskilda sånger.

En annan recensent skriver: Vår yngsta inhemska sängerska, ja och ock så långt hunnen! Redan fröken Achtés första toner förrådade en ovanligt klangfull och frisk stämma, en utmärkt naturbegåfning, och ju längre det led, dess mera fröjdades man öfver den goda ledning med afseende på röstbehandlingen, som fru Achté under en jämförelsevis kort tid förstätt att gifva sin dotter. På hvardera konserterna var fröken A. i tillfälle att visa sina anlag för koloratursång.

Af särskildt intresse var att höra de duetter, som fröken A. sjöng tillsammans med sin mor. De båda rösterna äro så besläktade med hvarandra, att man ibland var oviss om, hvilkendera de tillhörde. Men å andra sidan råder dem emellan en olikhet, som är helt naturlig, då man tänker just på förhållandet mor och dotter. Fru Achtés behandling af rösterna är öfverlägsen och lugn, tolk-

ningen af de uppgifter hon förelagt sig, djup och allvarlig, omedelbart inspirerad, då däremot, som själfallet är, hennes dotter i dessa afseenden tagit endast de första stegen på sin utvecklings väg.

Där var en oskuldsfull, tilltalande karaktär i tonen och en smittosam lefnadslust och förnöjsamhet i föredraget. Njutningen vid åhörandet af dessa visor, likasom för öfrigt af alla sånger, stegrades i hög grad af fröken A:s förträffliga textuttal. "Kullan murunen", "pai pai paitaressu", och "klara stjärna med de ögon snälla" hade hvar sin egen karaktär i uttalandet, som var i hög grad anslående och när fröken A. i Järnefelts "solsken" med ett uttryck af yrande glädje utbrast: "o huru skönt, att det finns ändå så mycket solskin i världen", då glömdes bekymren bort att trycka, och missnöje och svärmod tvungos oemotståndligt med till glädje och tacksamhet. Det var det nyss vaknade unga, värfrika hoppet, som såg en himmel utan moln med strålande sol och bländande ljus.

— Å teatern uppfördes i går för en talrik publik den sprittande glada operetten "Boccaccio" af Franz Suppé. Den i denna operett förekommande vackra musiken förfelade ej heller nu att göra sin värkan på publiken, i synnerhet som framställarinnorna och framställarene af de ledande rollerna på ett särdeles förtjänstfullt sätt utförde sina partier. Fru Bodén var en älsklig Boccaccio och som Fiametta skördade fröken Brander rättvist bifall, likaså herr Bodén som Lambertuccio. Körerna gingo ledigt och uppsättningen af stycket var särdeles värdad.

— En väf och halmarbetskola kommer att öppnas i Willmanstrand af fröken Hilma Pettersson. — L. U.

— Ida Aalberg har sin benefisföreställning i dag i Kononovska salen i Petersburg. Till uppförande kommer "Adrienne Lecouvreur". Tournén afslutar sin sejour i Petersburg i morgon med samma pjäs.

— "Finskt Museum" är namnet på en ny tidskrift, som i dessa dagar utsändt sin profnummer. Tidskriften hvars redaktör blir hr Väinö Vallin, utkommer en gång i månaden med ett ark om 16 sidor, illustrationerna däri inberäknade, och kan prenumereras å landets alla postkontor för 2 m. 50 p. för årgången. Finska fornminnesföreningens ständiga ledamöter erhålla tidskriften gratis, ifall adress och försändningskostnader, 1 mk, antingen kontant eller i frimärken insändas till föreningen.

I anmälan skrives bl. a. följande om tidskriftens ändamål:

Man har ansett det önskvärdt att få till stånd en mindre tidskrift, hvars uppgift vore att hos allmänheten i ord och bild sprida kunskap om våra fornlämningar och deras värd, väcka intresse för kännedom om vår forntid samt meddela råd och anvisningar åt hugade samlare. Men därjämte skulle bladet i populär form framlägga fornforskningens resultat och i sina spalter emottaga sådana mindre antikvariska meddelanden och notiser från besläktade vetenskapliga områden, som en forskare vid utredandet af större vetenskapliga uppgifter oftast är färdig att lämna.

Dessa behof önskar Finska Fornminnesföreningen fylla genom detta blad. Likasom i våra historiska museer finnas massor af olikartade småsaker ifrån förgångna tider, skall också Finskt Museum upptaga mindre notiser och skildringar belysande vår forntida såväl materiella som andliga utveckling.

Bladet kommer sålunda att innehålla uppsatser såväl i arkeologi, konsthistoria och etnografi, som i historia, folklore och språkvetenskap. Finskt museum hoppas hos alla samhällsklasser vinna samma varma sympatier och samma understöd, som Finska Fornminnesföreningen i sina sträfvaner alltid åtnjutit.

Flere fackmän ha utlofvat bidrag till tidskriften.

— Gårdsköp. Byggmästar J. G. Wiklund sköfvingars gård härstädes i hörnet af Katarine- och Alexanders gatorna har genom köp öfvergått till direktor H. Kaufman i P:burg för en köpesumma af 310,000 mk. Tillträdet sker den 1 inst. mars.

— Gripen mördare. Nyligen meddelades i tidningarna att en finne vid namn Trosimus (?) blifvit på isen utanför Petersburg dödligt sårad och rånad af en rysse, som af-

ven tillägnade sig hans häst och släde och med den begaf sig åt in-germanländska kusten. Numera har, enligt ryska blad, mördaren blifvit gripen och fördd till Petersburg. När man förde honom till Maria-Magdalena hospitalet till den dödligt sårade Trosimus, igenkände denne honom genast, men förbrytaren bestred härnackadt sitt brott och vägrade äfven uppgifva sitt namn.

— Folknöjet i går i ridinstitutets manège hade lockat till manegen en talrik publik, för det mesta bestående af ungdom, som tycktes hafva mycket roligt åt varieté-truppens prestationer.

Washington.

(Forts. o. slut från föreg. n:r.)

Om man i rotundan går genom den södra dörren, kommer man till en statsal, i hvilken de olika staterna uppställt marmorstatyer af sina förnämste söner, samt därefter genom en lång korridor till den flygel, som inrymmer representanthusets sessionssal. Densamma är 139 fot lång, 93 fot hög samt har lik som senaten en stor försal eller s. k. "lobby". Läktarne rundt omkr. salen rymma 2,500 personer. Trappuppgångar och gallerier äro prydda med "10,000 å 20,000 dollars tafior". Bland alla konstverk i det stora palatset fins det endast ett — tafian, som föreställer "Monitors strid med Merrimac" — som påminner om tillvaron af en amerikansk nationalitet.

"Det hvita huset" presidentens residens, är en gammal hvitmålad tvåvåningsbyggnad, 170 fot lång och 86 fot bred. Den är uppförd 1,792 i ionisk stil och ansågs då vara ett af landets skönaste palats, men är numera aldeles för liten och oansenlig vid sidan af de märlliggande praktbyggnaderna. Rummen äro icke särdeles stora, men praktfullt möblerade. De, som ligga i den östra delen, äro afsedda för mottagningar och "officiella festligheter", de, som ligga i öfra våningen, äro till större delen ämbetsrum. Här sammanträder kabinettet hvarje tisdag och torsdag.

Statsdepartementets palats, som ligger väster om presidentens bop, är obestriddligen den ståtligaste af alla regeringsbyggnaderna. Detta palats, i hvilket premiärministern har sina mottagnings- och ämbetsrum, består af fyra i renässansstil uppförda byggnader, genom flyglar med hvarandra förenade till en byggnad, som är 567 fot lång, 342 fot bred och 145 fot hög samt upptager en yta af 4 1/2 acre. Antalet rum i byggnaden är 566 och den sammanlagda längden af alla korridorerna uppgår till 2 eng. mil. Byggnaden, som kostar nära 11 milj. dollars, inrymmer icke blott stats- (utrikes) departementet utan äfven landförsvars- och sjöförsvarsdepartementen.

Förenata staternas skattkammare, som ligger öster om presidentens bop, är 510 fot lång och 281 fot bred. Byggnaden är uppförd af granit i grekisk stil och prydes med en kolonnad af 30 ioniska pelare, monoliter af granit, hvilka äro 31 1/2 fot höga. Milj. dollars i sedlar, i myntadt och omyntadt guld äro i denna byggnad inneliggande. Ett kassahvelf rymmer 80 milj. ett annat 132 milj. silfverdollars. Ehuru Förenata staternas sedlar äro ytterst svåra att efterapa, hafva falska sedlar, som endast af kunnare kunna skiljas från de äkta, mer än en gång utpräglats. En helsamling af förfälskare "mästervärk" förevissas i ett rum i denna byggnad.

Norr om statsdepartementets byggnad ligger "Coceorans Gallery of Art", inrymmande ett stort antal äldre och nyare målares och bildhuggares arbeten, många af högt värde. Detta "museum", som ursprungligen kostade 250,000 dollars, eger en grundfond af icke mindre än en milj. dollars. Söder om statsdepartementets byggnad, nästan midt emot Hvita huset och på andra sidan om en liten sjö höjer sig det af hvit marmor uppförda Washingtonmonumentet, en 555 fot hög obelisk, som är 55 1/2 tum i fyrkant vid basen (Kölnerdömens tornspiror äro endast 524 fot 11 tum höga.) Monumentet kostar 1,300,000 dollars.

Inrikes departementets byggnad eller patentkontoret är en stor af granit och marmor uppförd byggnad några stads kvarter öster om Förenata staternas skattkammare! Den förstnämnda byggnaden, som kostar 2 1/2 milj. dollars, är 453 fot lång och 331 fot bred. I densamma förvaras bl. a. omkr. 200,000 modeller af arbetsbesparande maskiner och andra uppfinningar, å hvilka patent erhållits. Söder om patentkontoret ligger

General-post-styrelsens byggnad, uppförd af marmor och prydd med vackra korintiska pelare. "The Dead Letter Office Museum", i hvilket förvaras en mängd olikartade föremål, hvilka blifvit sända på posten, men icke kunnat beföras, är förtjänt af ett besök. Den vackra byggnaden kostar 2,700,000 dollars.

Endast ett stads kvarter härifrån ligger "Fords teater", å hvilken president Abraham Lincoln blef mördad den 14 april 1865. Midt emot teatern ligger ett 3-vånings tegelhus, i hvilket den dödligt sårade presidenten efter några timmars förlopp utandades sin sista suck, just då det stora befrielsevärdet var fullbordadt, den sista slafbojan sönderbruten.

Förenata staternas pensionsbyggnad, som ligger två stads kvarter öster om patentkontoret, är 400 fot lång, 200 fot bred och 75 fot hög. Rundt omkr. första våningen löper en 3 fot hög fris af terracotta, hvarå scener från krigets tid äro i basrelief framställda. I en sal i denna byggnad hafva vid de s. k. in-

stalleringsbalerna 12 å 15,000 personer varit samlade. Då salen till trängsel fylles af människor rymmer man 50,000 och därutöfver.

Åkerbruksdepartementets byggnad ligger sydväst om de sistnämnda, öster om Washingtonmonumentet. Det är en 3 våningar hög byggnad, 170 fot lång och 61 fot bred. Nära densamma ligga stora orangerier och en vacker s. k. "Experimental garden". Sydväst härom ligger nationalregeringens tryckeri, uppförd i romansk stil för en kostnad af 300,000 dollars. Söder ut ser man den långa Potomac-bron, öfver hvilken unionshärrarna under kriget 1861 — 65 inryckte i Virginien. Öster om åkerbruksdep:s byggnad ligger.

"The Smithsonian Institution", en i normandisk stil uppförd byggnad — 447 fot lång och 160 fot bred — i hvilken förvaras naturhistoriska och arkeologiska samlingar hvilka äro de förnämsta i Amerika. Bland de förra må nämnas 8,000 uppstopade foglar, tillhörande olika arter. Bland fornlämningarna finner man icke blott sådana från Förenata staterna, Central- och Sydamerika, utan äfven från Europa. Här finnes också kompletta samlingar af de många värderika arbeten, som utkommit på Smithsonian Institutionens förlag. Bredvid den nu omnämnda byggnaden ligger.

Nationalmuseet, som är 327 fot långt och 327 fot bredt. Samlingarna i denna byggnad äro af olika slag. En sal är fylld af "reliker" från Washingtons, Jacksons och Grants dagar, en annan af gammalt porslin och krukomakarearbeten; en tredje af fornlämningar från Yacatan och Centralamerika, en fjärde af uppstopade djur, en femte af mineralier, en sjätte af båtar och skeppsmodeller o. s. v.

Arméns medicinska museum och bibliotek, en 232 fot lång och 136 fot bred byggnad ligger strax öster om nationalmuseet. Den andra våningen i förstnämnda byggnad inrymmer ett bibliotek, som räknar 200,000 band, alla medicinska arbeten.

Stadens folkmängd uppgår till omkring 230,000. Negerernas är väl representerad hvad numerisk styrka angår. Som Columbiadistriktet, i hvilket hufvudstaden ligger, gränsar till den forna slafstaten Virginien och alldenstund många af stadens invånare härstamma från denna eller andra forna slafstater, är klyftan mellan de båda raserna icke ringa.

Det är ett egendomligt förhållande, att alla medborgare i Washington äro "politiskt omyndiga". Icke en af dem eger rätt att med sin röst utöfva inflytande på landets styrelse. Då medborgarna egde röst-rätt, så missbrukades densamma till den grad att alla rättänkande amerikaner i sitt inre gladdes, då densamma borttogs och distriktet ställdes under 3 af presidenten utnämnda kommissariersstyrelse.

— Hvad hade han för affärer med honom?

Fröken Lacassade, som brann af begär att få ett ord med, kunde nu ej hålla sig tyst längre.

— Kaptenen hade vändt sig till den herrn för att få hyra en våning vid blomstertorget, upplyste hon. Två dagar förut var jag med honom för att se på den. Det skulle bli en öfverraskning för Jeanne.

— Det fins således en uthyrningsbyrå här i närheten?

— Ja, i hörnet vid Clichy-avenyen.

— Vi få strax se, om innehafvaren af den är samma person, som var här. Jag skall låta hämta honom.

En half timme därefter infann sig agenten. Den unga flickan förklarade genast, att det icke var han.

* * *

Då Beaudin återkom till justitiepalatset, väntade detektivchefen i hans kabinett för att meddela honom de senast ingångna underrättelserna.

En droskusk, som genom tidningarna fått underrättelse om mordet i Batignolles, hade infunnit sig å prefekturen och anmält följande:

Vid elfva tiden på förmiddagen den 23 hade han kört en person från Boulevard Montmartre till Clichy-barriären. Mannen steg ur vid tullen och sade, i det han betalade:

Han kunde ju icke säga det arma barnet, att obduktionen vanställt liket, så att den vidtagna åtgärden varit alldeles nödvändig.

För att draga hennes tankar från detta sorgliga ämne, återtog han hastigt:

— Ni har i går låtit doktorn förstå, att ni tror er veta, hvem mördaren är. Skulle ni nu vilja ge mig några närmare upplysningar härom?

Hon sänkte hufvudet och teg.

— Svara mig, jag ber! fortfor domaren. Eller har ni kanske nu funnit er misstanke ogrundad?

— Jag har ej uttalat någon bestämd misstanke, sade hon slutligen sakt. Då doktorn nämde mördaren, lät jag besinningslöst undfalla mig några ord, som icke få tillmätas någon vidare betydelse... Jag vill ej föralt i världen utsätta en oskyldig för obelägg.

— Var lugn, min fröken, den oskyldige har intet att befara. Ni åsyftade en person, som infann sig här för tre dagar sedan — var det icke så?

— Jo min herre.

— Vi ha i dag den 26:te. Det är således fråga om den 23:dje?

Hon nickade.

— Er far var ej hemma?

— Nej, han hade, som vanligt på senare tiden, gått ut efter frukosten.

— Hur kom den där personen in?

— Det ringde på vid trädgårdsporten, och gumman öppnade.

En olycklig hemgift.

H NISKANEN. — Nya telefon N:o 250. — Kihlgrens arfvingars gård vid Svartmunkegatan. — LIKKISTOR af flere slag med eller utan svepning. — Beställningar till landsorten utföres skyndsamt.

Sammanträden.

Borgenärssammanträde.

Borgenärerna i Arrendator A. Granfelters till administration upplåtna bo behagade sammanträda å Societetshuset i Wiborg, torsdagen den 23 Februari kl. 6 e. m. för att emottaga till granskning af-mnade räkenskaper, utse godemän för boets framtida förvaltning samt behandla möjligen andra boet rörande frågor.

Wiborg den 6 Februari 1894.

Administratörerna.

Kungörelser.

Sedan Taxeringsnämnden numera slutfört sitt uppdrag komma de öfver taxeringen upprättade längder att från och med Måndagen den 12 innevarande Februari under fjorton dagars tid vara för vederbörande skattskyldige tillgängliga i Magistratens kansli å Rådhuset alla hvalfrida dagar kl 11—1 på dagen. Wiborg den 9 Februari 1894.

På Taxeringsnämndens vägnar:
C. E. Ahrenberg.

Till salu.

Å Hiekka brädgård

säljas af

Raivola sågs tillverkning

Hel- och half-spontade hyflade bräder och plankor.
Fönster- och dörr-lister.
Ohyflade bräder och plankor af skilda slag.

Staket spjel.
Lådbräder (endast på beställning).
Träkol finnes äfven till salu.

Prof på hyflade bräder kunna ses och aftal om beställningar träffas å

C. Rosenius kontor.
Vaktornsgatan N:o 18.

Alla slags möbel
till ytterst billiga priser.
Obs! Ständigt lager af fridiga likkistor hos
A. J. Koikkelin.

SPELKORT,

Borstar & Krita

uti J. C. Lagerspetz Bokhandel.

Madeira,

Portvin,
Scherry,
Malaga,
Tarragona,
Marsala,

Röda och Hvita VINER,

hos G. A. Henrikson.

A. Palonens konkursmassa

realiserar:

Artistfärger och fennissor
till inköpspriser.

Dekorationsfärger för målare

i alla kulörer.
Priserna betydligt nedsatta.

Tapeter och Bårder

inhemska och utländska, dels till ned satta och dels till inköpspriser.

Ramlister

förgyllda och betsade

till inköpspriser.

Inramning ombesörjes billigast.

Nya telefon 291.

Raivola Säg's snickeri.

Färdig krönta

Liter mått

af trä,

såväl beslagna som obeslagna,
från 1/2 till 150 liter

säljas hos undertecknad i Wiborg och Herr P. SIDOROW i Helsingfors

C. ROSENIUS.
Wiborg.

Vaktornsgatan N:o 18.

Afnämare af större partier erhålla rabatt.

Åstundas hyra.

En lokal innebärande 5 rum tambur och kök önskas hyra inom fästningen eller nystaden från den 1 Juni. Svar under A. Z. till detta blads kontor.

Utbjudes hyra.

En kvarter af tre rum varmt vindrum kök m. m. i gården n:o 4 i hörnet af Teater och Vaktornsgatan. Från kl. 1 till 3 kunna rummen beses. Närmare hos

F. Tulander
i Papula.

Från 1 juni: 5 rum, tambur, kök, badrum med vattenledning samt nödiga uthus. Närmare med

W. Akimoff,
(W. S. mänd. och onsd. tillsv. 4 r. 4 s.)

DIVERSE.

I hvarje större by och industriell inrättning i hela landet åstundas en ärlig, drittig, skriftkundig person att medla ett kurrant finskt fabrikat lemnande god extra förtjänst.

Svar inom innevarande februari, sig. „Kurant“, Helsingfors Postrestaute.

(Hbl 1 g. 4 s. 7 r)

Hos G. A. HENRIKSON.

Ständigt lager af

Tammerfors Bumullsväfnader & Garn d:o Lingarn

Flaggduk. Ravenduk. Segelduk. Pressningsduk.

Kaffe. Socker. Cikorie. Te. Risgryn. Perlgryn. Sagagryn. Mannagryn. Bohvetegryn. Hirsgryn. Korngrun. Hafregryn. Rågmjöl. Hvetemjöl. Potatismjöl. Ärtor. Sirap. Sill. Salt. Senap. Ättika.	Plommon. Russin. Sviskon. Peppar. Ingefära. Kanel. Kardemumma. Muskotblomma. Muskottütter. Anis. Fenkol. Lagerblad. Gelatin. Neglikor. Stärkelse. Stearinljus. Tvälv. Talg. Bladtobak. Pappyrasser. Gefle vaper.	Rotting. Presspik. Klippspik. Pärtspik. Trädspik. Asfaltspik. Hästkosöm. Stångjärn. Bultjärn. Stål. Yxor. Spadar. Zinkplåt. Oljerifna färger. Kokt olja. Terpentin. Petroleum. Rep. Tjärad & otjärad. Dref. tjärad & otjärad.	Tjära. Trassel. Vagnsmörja. Beck. Slipsten. Skursten. Malmgrytor. Cement. Asfaltfält. Förhydningsfält. Bomololja. Linolja. Fenuissa. Oljerifna färger. Viktrol. blå & hvit alun. Borax. Salpeter. Salmiak. Kamfert. Svafvel.
---	--	---	--

Soda kristalliserad Kaustiksoda, Chlorkalk, Chromsyrdadt kali.

Målarepenslar.

Levanger. Hand-Golf- & Skurborstar. Häst & Koskrapor.
hos G. A. Henrikson.

Åbo Skjortmagasin

Orenburger Hattdukar,
Stickade Siden-Hattdukar,
Ryska Siden-Hattdukar,
Samarkander Sidenschalar,
Snille-Schalar,
Franska Korsetter,
Barnkragar, Haklappar.

Stickade kjolar,
Vadderade Kjolar,
Stickade Vinter Vantar.
Skrinn-Vantar,
Yllefodrade Handskar,
Bomulls „ „
Hängslen.

Stort lager Fö kläden.

Moderna Spiral-Bälten i guld, silfver och svart.
Alla slags Ylle-Underkläder för damer o. herrar.

Nu inkomna svarta, kul. och hvita Clacé-Handskar i 2, 4, 6 knapps längd och med agraff samt de moderna Cenie-Handskarna.

Dr. Lengiels Björk-Balsam.

Ingnider man om aftonen ansigtet eller andra ställen af huden så fjällar huden redan följande morgon, och blir derigenom bländande hvit och fin. Denna balsam utslätar de i ansigtet förekommande färor och koppor samt återger gifvet åt detsamma den ungdomliga färgen; åt huden ger den hvithet, skärhet och friskhet, fördrifver inom kort tid fräknar, lefverfläckar, födelsemärken, närsrodnad, finnar och alla öfriga orenligheter. Pris pr flaska 50.

Benzoe-Tvål,

yttre fin toilett-tvål å 1 Fmk. och 1 Fmk. 50 p.

Till salu i Wiborg hos A. W. SCHAVERONKOFF, Katarinegatan N:o 59.

Uti J. C. Lagerspetz Bokhandel.

Finlands Statskalender, Suomen Valtiokalenteri för år 1894.

Försäkrings-Aktiebolaget SKANDIA

meddelar

Brandförsäkring dels på viss tid, dels för all framtid;
Lifförsäkring på lifstid med andel i bolagets vinst å motsvarande försäkringar: utan förhöjda premier.
Lifförsäkring på kort tid, Lifräntor, Kapital- och Utstyrselsförsäkring.

F. Michelsson.
Kejsargatan N:o 4.

Prenumeration å utländska

tidskrifter och tidningar för 1894

emottages i J. C. Lagerspetz bokhandel.

Pianostämning

verkställas af Th. Rietow.
Bockgatan N:o 32

FENNIA

Helsingfors

emottager

Brandförsäkringar

å all slags fast och löseendom till billiga och fasta premiesatser genom sina agenter i Wiborg.

Georg Frankenhäuser Carl Borenius
Katarinegatan 4. Kejsargatan 7.
Kontorstid: 8 f. m.— Kontorstid: 9—1,
1/2 8 e. m. 3—7.
Telefon: 139. Telefon: 47.
Snabb och liberal brandskadereglering.

Posten afgå alla dagar:

Kl. 12,10 f. m. med bantåg. Alavo, jrv. st. Alavo, Aura, Bunnäs, Borgå, Brahestad, Brändö (Waasa), Ekenäs (Hyvinge), Etseri, Filppula, Forssa, G:la Karleby, Haapakoski, Hangö (Hyvinge), Harju, Hietanen, Humppila, Härmä, Isokyrö, Jisvesi (Suonenjoki), Jakobstad, Jeppo, Jyväskylä, Kalvitsa, Kannus, Kantala, Karis (Hyvinge), Kauhava, Kelviä, Kempele, Keuru jrv. st., Keuru k. k., Kolho, Korkeakoski, Korpi (Hyvinge), Kronoby, Kuopio, Kurimäki, Kyrö, Kälby, Laihela, Lappi jrv. st., Lappo, Lappvik (Hyvinge), Limingo, Loimijoki, Lojo (Hyvinge), Lyyly, Mellila, Myllymäki, Mäntymäki jrv. st., Mäntymäki, Nickby, Nikolaistad, Nummela (Hyvinge), Nurmo, Nykarleby, Orihvesi, Orismala, Otava, Oulais, Petäjävesi (Keuru k.), Pieksämäki, Pielajavesi, Rajamäki, Ruukki, St. Michel, Selänpää, Sievi, Suinela, Suonenjoki, Svartå (Hyvinge), Sveaborg, Sydänmaa, Töby, Töysä, Uleåborg, Urdiala, Wihanti, Woikoski, Woltti, Ylistaro, Ylivieska, Ypää, Åbo, Östermyra.

Kl. 5,51 f. m. med bantåg. Halila (Uusikirkko), Uusikirkko.
Kl. 1,12 e. m. med bantåg. Willmanstrand.
Kl. 12,10 f. m., & 1,12 e. m. med bantåg. Berghäll (H:fors), Davidstad, Dickursby, Fredrikshamn, Helsingfors, Herrala, Hiekie, Hovimäa, Hyvinge, Iittala, Inkeröis, Jokela, Järvelä, Kaipais: Karilua, Kauasala, Kervo, Kotka, Kouvola, Kuurila, Kymmene, Lahtis, Lappila, Lempiö, Lepäkoski, Luumäki, Malm, Myllykoski, Nurm, jrv. st., Nyby, Ois. Parola, Riihimäki, Ryttylä, Simola (Davidstad) Sörås (Helsingfors), Tammerfors, Tavastehus, Tavastila, Toijala, Träskända, Turengi, Utis, Wiiala, Willanti.

Kl. 5,51 f. m. & 7,10 e. m. med bantåg. Galitzina, Mustamäki, Nykyrka jrv. st. Perkarvi, Raivola, Säämä, Terijoki, Rysland & utlandet.

Kl. 6,50 f. m. med bantåg. Antrea jrv. st. Alho (Kronoby), Enso, Elisenavaara, (K:borg), Hiitola jrv. st. (Hiitola), Imatra, Ihala (S:vala), Jääskis, Kavantsaari, Kuokkanemi (S:vala), Ojajarvi (Wiborg), Tali, Sairala (Wiborg), Sordavala.

Dessutom afsändes tidningar och enkla rekommenderade bref samt korsbandsförsändelser med bantåg kl. 1,12 e. m. till alla jernvägsstationer på linien Kouvola — St. Michel och kl. 2 25 e. m. till alla jernvägsstationer mellan Wiborg — Waikesaari äfvensom till Imatra kl. 1,13 e. m.

Meddelande från Postkontoret.

All slags korrespondens och insättningar i postsparbanken emottages: Söcknedagar, från kl. 9 f. m. till 2 e. m. och från kl. 4 till 7 e. m. Sön- och helgdagar från kl. 8 till 10 f. m.

All slags korrespondens utlemnas: söcknedagar: från kl. 9 till 1 på dagen och från kl. 4 till 7 e. m. Sön- och helgdagar, från kl. 8—10 f. m. och rekommenderad korrespondens och tidningar från kl. 1 1/4 till 2 e. m. och från kl. 8—8 1/2 e. m.

Obs! För att postförsändelserna utan dröjsmål och säkert må hinna sitt mål, böra adresserna vara tydligt, kort och utan onödiga tillägg skrifna, utom angifven ort, bör stad, guvernement, rike och jernvägsstation vara utsatta; å alla försändelser till Ryssland bör adressen vara skriven med rysk text. Å försändelser utan namn och firmastämpel bör å adressens tränsida vara antecknat afsändarens namn och adress.

Obs! Penningar få icke sändas med posten till Ryssland annorlunda än assurade. Varupaketter, fribrief, assurerad och rekommenderad korrespondens, postförsändelser och postanvisningar böra vara inlämnade före kl. 11 f. m. för att kunna afgå vesterut och före kl. 5 e. m. för att kunna afgå österut samt med nattåg vesterut kl. 7 e. m.

Breflådorna tömmas:

i Wiborgska förstaden och Kron St. Anna kl. 11 f. m. och kl. 8 e. m.; inom Fästningen och Nystaden kl. 12 f. m. och 6 e. m. samt vid Guvernörsresidenset, Finska kyrkan, Relanders apotek, Pantariaks, St. Petersburgska förtstaden och Papula kl. 12 f. m. och 5 e. m.

Lådorna vid Postkontoret, Clouberg & Cos bokläda, Societetshuset, Wiklundska och Golinska börnerna kl. 12 1/2 f. m. och 5 e. m. samt kl. 11 1/2 om kvällen och 5 på morgonen.

F. B. K:s

Läsosal hålles öppen för kårens medlemmar alla helgdagar från kl. 10 f. m. till 10 e. m. och söcknedagar från kl. 7—10 e. m. — Länbiblioteket hålles öppet hvarje Fredag från kl. 8—9 e. m.

Wiborg, Östra Finlands tryckeri, 1894

— Förde hon honom utan vidare in i huset?

— Sedan hon sagt honom, att pappa var utgången, ämnade hon stänga porten; men han klef genast på. Jag satt och skref i mitt rum, då steg hördes där nere. I den tron, att pappa kommit tillbaka sprang jag ut och såg en ful karl, som redan hunnit uppför halfva trappan. — Hvem är ni, min herre, och hvad önskar ni? frågade jag en smula häpen.

— Jag vill tala med kapten Guérin.

— Han är icke hemma, svarade jag hastigt. Gumman, som kom hack i häl efter honom, inföll nu: „Herrn bad att få vänta på kaptenen“. — Jag visste icke riktigt, hur jag skulle göra; men för att icke visa mig rädd, lät jag honom stiga in här i salongen.

— Stannade ni inne hos honom?

— Nej, jag sprang genast ned i trädgården. Där kände jag mig säkrare.

— Hur länge uppehöll han sig i huset?

— En god kvarts timme. Slutligen kom han ned i trädgården. Här vände han sig till mig och sade, att han ej kunde dröja längre, men skulle komma igen dagen därpå.

— Hur såg han ut?

— Jag erinrar mig icke dragen så noga, att jag kan beskrifva dem. Men skulle han ännu en gång komma i min väg, så känner jag bestämdt igen honom bland hundrade.

— Var det hans fulhet, som värkade så motmjödande på er?

— Icke egentligen hans fulhet; men han såg så falsk och elak ut, svarade hon ryssande. Just det stygga och hatfulla i hans blick skrämde mig.

Efter en paus fortfor domaren:

— Om ni än icke kan beskrifva mannens ansikte, har kanske hans yttre i öfrigt fäst sig i ert minne?

— Ahja — han var liten och hade mycket breda axlar.

— Och hur var han klädd? Hvilken samhällsklass tycktes han tillhöra?

— Jag vet verkligen icke... Han var ej elegant, men ganska snygg.

Ransakningsdomaren erinrade sig nu det förut nämnda tillägget i doktor Tardieus rapport, och efter någon tvekan återtog han:

— Förlåt mig, fröken, att jag nu kommer med en fråga, hvaraf ni måste finna er något pinsamt berörd; men det är min plikt att ej underlåta något, som kan leda till sakens utredning. Gaf ni akt på mannens händer?

Hon darrade och vardt ännu blekare än förut. Emellertid svarade hon hastigt:

— Ja, ja, jag tycker mig ännu se dem. De voro stora — med ovanligt långa fingrar.

— Nå, när er far kom hem, underrättade ni väl honom om besöket?

— Ja visst.

— Hur tog han då saken?

— Han skämtade öfver min rädsla och nämde, att han bedt en person komma hit vid den tiden, men glömt det.